

селски общини, като раздѣлени на дребни части между селянитѣ. Само малка частъ чифлици сж минали въ рѣцетѣ на градски богаташи. Презъ 1886 г. въ Сливенска околия е имало 25 чифлика!

Изобщо, днесъ (следъ освобождението) земята е раздѣлена между дребни собственици за разлика отъ турско и презъ българското царство, когато тя е била въ рѣцетѣ на едри собственици. Това намали и работнитѣ рѣце, които бѣха съсрѣдоточени въ крупнитѣ земеделчески земи, чифлици.

Наемния селскостопански работникъ се наричалъ въ Сливенско *аргатинъ* (вѣроятно отъ грѣцкото *ἐργάτης*; по български *ратай*), който работи съ заплата въ естествени произведения или пари, главенъ за цѣла или половинъ година. Като силно развита въ земеделско отношение областъ, Тракия, винаги е страдала отъ недоимѣкъ на работни сили, особно при *жетва*, но по който случай, частно за Сливенско, идатъ презъ срѣдата на юний селянки отъ Търновско, наречени жетварки, или по-специално *загорки*. (Това ще е било и презъ време на българското царуване, за което ще да се сѣди, ако не толкова отъ името имъ подъ Балкана, като жители на официално познатата отъ старо време северна България — *Загора* — то поне отъ разпространеното у *загоркитѣ* или *загорцитѣ* име на Тракия — *Руманя*, което име, както се спомена вече нѣколко пѣти, е отъ срѣднитѣ вѣкове, а съ идването на турцитѣ се промѣня на *Румели* — Румелия).

До освобождението *загоркитѣ* сж вземали отъ 5—12 гроша на увратъ, а следъ него — отъ 12 до 40 гроша (храната отъ земледѣльца). Тия *загорки* боравятъ въ цѣла южна България (отъ Т.-Пазарджикъ до Месемврия, а въ стари пѣсни се срѣщатъ дори и край Егейско море; водятъ се отъ *драгоманъ* (драгоманинъ) — мжжъ, въ рѣка съ малѣкъ „байракъ“ знаме; той ги забавлява съ българска цигулка (*цигумилка*; гл. *цигукамъ*). Названието *драгоманъ* ще е побългарено (а не българско или прабългарско; отъ арабската дума *тарджаманъ* = преводчикъ, която дума ще е била побългарена още въ българско време, а е позната и на западнитѣ народи; ср. у френцитѣ *drogman*, — сжщо преиначена отъ тарджуманъ, погрѣшно *терджуманъ*, а съ вариантъ *терджуманинъ*).

Сборния пунктъ на всички почти жетварки — *загорки*, които идватъ отъ Търновско подъ Балкана на *Руманя*, и обратно, когато се връщатъ отъ Тракия за Търновско, е *Сливенъ*. Това е една отъ многото нишки за посочване главния срѣдновѣковенъ пѣтъ отъ по-голѣмата частъ на срѣдна поддунавска България за Тракия презъ *Сливенъ* (съответно *Демиркапийския проходъ*).

На връщане за домоветѣ си, много *загорки* оставатъ като слугини въ Сливенъ, известни съ своята честностъ, работливостъ и чистота.